

Među onima, koji su pokazivali izvjesno naklono držanje prema useljenicima iz južne i istočne Evrope, bili su osim predstavnika velike industrije i oni, koji su se direktno bavili useljenicima i upotrebljavali ih u svrhu sitnog iskorišćavanja ili u svrhu humanih akcija i političke propagande. Neki su od ovih ipak bili pod utjecajem vladajućih ideja o intelektualnim i moralnim osobinama Slavena, koje su se širile u vezi s njihovim useljavanjem tako, da su i ove pojedine osobe, koje su inače bile naklone Slavenima, priznavale »nezgode« slavske imigracije, ali su opravdavale svoje tolerantno držanje na taj način, što su tvrdile, da će osobine američke kulture uskoro izbrisati slavenske kulturne osobine i da je američka sredina toliko jaka, da se može lako obraniti od infiltracije inferiornih vrijednosti:

»... Nema sumnje da među njima (Slavenima) nema smisla za zakonitost, da su nepismeni i da su divlji, ali naša je građanska dužnost, da te njihove poroke shvatimo i da nastojimo, da ih oni prebrode . . .« (Slav in America, Charities, 1904, Vol. XIII. str. 190).

Važno je, da se ovdje naglasi, da je bojazan od eventualne ekonomske kompeticije na domaćem tržištu bila rjeđe i ne tako snažno naglašavana, iako je to, čini se, bio glavni motiv, na osnovi kojega je i izgrađen antagonizam prema useljenicima iz istočne i južne Evrope. Ova bi se pojava mogla pripisati činjenici, da razlozi ekonomske kompeticije nisu bili lako prihvatljivi kao »dobri argumenti«, nisu bili očigledni, nisu mogli da se mjere i nisu